

Arrest

nr. 180 419 van 9 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 oktober 2016.

Gelet op de beschikking van 8 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaten P. VANCRAEYNEST en F. JACOBS, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker vraagt een vierde maal asiel aan.

Verzoeker zijn eerste en tweede asielaanvraag werden geweigerd bij 's Raads arresten nr. 34.903 van 27 november 2009 en nr. 53.789 van 23 december 2010 omdat geen geloof werd gehecht aan zijn

asielrelaas. Het beroep in het kader van zijn derde asielaanvraag werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 128.850 van 5 september 2014.

Verzoekster vraagt een derde maal asiel aan.

Verzoekster haar eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 76.352 van 29 februari 2012. Het beroep in het kader van haar tweede asielaanvraag werd verworpen bij 's Raads arrest nr. 128.850 van 5 september 2014.

2. Na lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissingen dient te worden vastgesteld dat verzoekers in het kader van hun huidige asielaanvraag nog steeds volharden in dezelfde motieven die ze naar aanleiding van hun vorige asielaanvragen hebben uiteengezet, namelijk dat verzoeker door K. werd beschuldigd van medeplichtigheid aan rebellenactiviteiten. Daarnaast verklaren verzoekers dat ze bij hun vorige asielaanvragen bepaalde zaken hebben verzwegen met name dat medewerkers van de ROVD van Atchkhoy-Martan verzoeker uit de weg zouden willen ruimen omdat hij getuige zou zijn geweest van een aanslag die zij op hun eigen collega's zouden hebben gepleegd.

Ter staving van hun huidige asielaanvraag leggen verzoekers volgende documenten neer: een document over de opening van een strafzaak, twee convocaties, een medisch attest, een usb-stick met linken naar internetartikels en verschillende foto's, twee foto's van verzoeker in militair uniform, verzoeker zijn MVD-badge, een bewijs van detachering en een brief van T. S..

3. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die aantonen dat de uitkomst van hun vorige asielaanvragen incorrect is en ze alsnog in aanmerking komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.1. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Zij ondernemen hiertoe geen ernstige poging, doch beperken zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het op algemene wijze formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal), waarmee zij deze bevindingen niet ontkrachten of weerleggen.

3.2. Wat betreft de motieven die ze naar aanleiding van hun vorige asielaanvragen hebben uiteengezet, namelijk dat verzoeker door K. werd beschuldigd van medeplichtigheid aan rebellenactiviteiten, dient er op te worden gewezen dat deze problemen door deze Raad reeds ongeloofwaardig werden geacht in bovenvermelde arresten. Verzoekers halen naar aanleiding van hun huidige asielaanvraag louter bijkomende verklaringen aan die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd waardoor geen afbreuk wordt gedaan aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

3.3. Wat betreft hun nieuw aangevoerde probleem, met name dat medewerkers van de ROVD van Atchkhoy-Martan verzoeker uit de weg zouden willen ruimen omdat hij getuige zou zijn geweest van een aanslag die zij op hun eigen collega's zouden hebben gepleegd, blijkt uit de bestreden beslissingen o. a. dat de reden waarom verzoeker dergelijke cruciale informatie, gedurende acht jaar lang en drie asielprocedures, heeft achtergehouden, geenszins afdoende is en zijn gedrag geenszins in

overeenstemming kan gebracht worden met zijn beweerde vrees voor vervolging met betrekking tot deze nieuwe ingeroepen vervolgingsfeiten.

Waar verzoekers aanhalen dat verzoeker uit wanhoop deze asielaanvraag heeft ingediend om deze evenementen aan de commissaris-generaal mede te delen, merkt de Raad op dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij de asielinstanties in het onthaalland in vertrouwen neemt en dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van of rechtsreeks betrekking hebben op de reden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op elk asielzoeker de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

3.4. Verzoekers merken op dat de commissaris-generaal van ieder document zou moeten bewijzen dat het om een vals stuk zou gaan. Zo gaan verzoekers er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie uit het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat in hun land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en eender welk document eenvoudig tegen betaling verkregen kan worden, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoekers neergelegde documenten.

4. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

5. Bijgevolg lijken verzoekers niet aan te tonen dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar de Russische Federatie."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep

gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 5 oktober 2016, voert eerste verzoekende partij aan dat zij nooit verklaard heeft voor de MVD te hebben gewerkt en getuige te zijn geweest van een aanslag op het vice-hoofd van de regionale afdeling binnenlandse zaken omdat zij vreesde deze feiten bekend te maken. Zij wijst erop dat er veel vluchtelingen zijn uit Atchkhoy-Martani. Zij vervolgt dat zij in maart 2008 in België aankwam in een staat van wantrouwen gelet op de precarie veiligheidssituatie in Tsjetsjenië en dan ook niet alles durfde te vertellen wat haar er toe noopte haar land van herkomst te ontvluchten. Verzoekende partij wijst er op dat er onder Kadirov nog altijd sprake is van vervolging en de autoriteiten er alles aan doen om onder andere rebellen uit te schakelen. Verzoekende partij stelt dat er sprake is van een vals proces dat in gang kan gezet worden. Zij meent dat het verzoekschrift niet wordt tegengesproken door de beschikking en dat de tegenstrijdigheden worden verduidelijkt. Verzoekende partij verduidelijkt tevens haar privé-leven en stelt dat zij gescheiden is van haar vrouw en verzoekende partij de zorg en het hoederecht heeft over de kinderen. Zij heeft dan ook een conflict met haar vrouw van wie zij gescheiden is en huwde in België opnieuw met haar vrouw Z. van wie zij gescheiden was in 2007 in Tsjetsjenië. Zij heeft zeer weinig verteld aan haar echtgenotes, om hen te beschermen, als ze niets weten kan niets verklapt worden. Voor zover haar echtgenotes iets wisten was het via via. Verzoekende partij is van oordeel dat haar vorige asielaanvragen en beslissingen buiten beschouwing moeten gelaten worden. Zij wijst voorts naar de stukken en stelt dat niet altijd origineel kunnen bekomen worden. Zij licht dienaangaande toe dat ook in België processtukken niet in origineel worden bekomen. Verzoekende partij verklaart dat zij met haar gezin in Dinant woont en zij bang is voor andere Tsjetsjenen. Zij benadrukt dat zij een risico heeft genomen om nu de waarheid te vertellen.

Betreffende verzoekende partijen hun betoog dat het verzoekschrift niet wordt tegengesproken door de beschikking en dat de tegenstrijdigheden worden verduidelijkt, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt gesteld: *“3.1. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Zij ondernemen hiertoe geen ernstige poging, doch beperken zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het op algemene wijze formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal), waarmee zij deze bevindingen niet ontkrachten of weerleggen.”*

Verzoekende partij voert aan dat zij nooit verklaard heeft voor de MVD te hebben gewerkt en getuige te zijn geweest van een aanslag op het vice-hoofd van de regionale afdeling binnenlandse zaken omdat zij vreesde deze feiten bekend te maken. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat: *“Wat uw geheel nieuwe verklaringen dan betreft dat u in 2004 getuige was van een aanslag door ROVD-medewerkers op de vice-chef van de ROVD van Atchkhoy-Martani, moet worden benadrukt dat de reden die u aangeeft waarom u al die jaren dergelijke cruciale informatie hebt achtergehouden geenszins afdoende is en dus niet wordt aanvaard. U verklaarde dat u de volledige waarheid niet durfde te vertellen omdat u schrik had dat uw problemen zouden bekend raken bij de Tsjetsjenen in België van wie er veel afkomstig zijn uit uw regio Atchkhoy-Martani (CGVS 4e AA p.3). Wanneer u werd gevraagd wat er dan precies is veranderd dat u nu wel de volledige waarheid durft te vertellen, verklaarde u dat u nog steeds heel bang bent dat uw probleem zou bekend raken, maar dat uw situatie in België zo uitzichtloos is geworden dat u geen andere keuze had. U verklaart dat u geen uitkering meer krijgt, dat u medicijnen nu zelf moet betalen en dat een dergelijke situatie ook voor uw kinderen die hier al acht jaar zijn niet goed is (CGVS 4e AA p.3,4). Deze uitleg kan echter geenszins volstaan om te verschonen dat u gedurende acht jaar lang, gedurende drie asielprocedures, deze informatie telkens zowel bij het CGVS als bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bleef achterhouden.”* Verzoekende partij werpt geen ander licht op deze vaststellingen.

Betreffende verzoekende partij haar betoog dat zij in maart 2008 in België aankwam in een staat van wantrouwen gelet op de precarie veiligheidssituatie in Tsjetsjenië en dan ook niet alles durfde te vertellen wat haar er toe noopte haar land van herkomst te ontvluchten, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *“Waar verzoekers aanhalen dat verzoeker uit wanhoop deze asielaanvraag heeft ingediend om deze evenementen aan de commissaris-generaal mede te delen,*

merkt de Raad op dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij de asielinstanties in het onthaalland in vertrouwen neemt en dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van of rechtsreeks betrekking hebben op de reden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op elk asielzoeker de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure." De Raad wijst er in dit verband nog op dat begrip kan worden opgebracht voor de angst en de ervaringen van asielzoekers, doch dat kan verwacht worden dat indien een eerste asielaanvraag als ongeloofwaardig wordt verworpen, de betrokkene bij een tweede asielaanvraag er alles aan zal doen om de asielinstanties te overtuigen dat hij/zij nood heeft aan bescherming door het vertellen van de waarheid. Het is weinig aannemelijk dat de betrokkene 8 jaar in onzekerheid leeft en wacht tot een vierde asielaanvraag om de waarheid te vertellen, temeer de derde asielaanvraag anderhalf jaar eerder werd afgesloten met een weigering van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Waar verzoekende partij wijst op het feit dat er onder Kadirov nog altijd sprake is van vervolging en de autoriteiten er alles aan doen om onder andere rebellen uit te schakelen, en stelt dat er sprake is van een vals proces dat in gang kan gezet worden, merkt de Raad op dat verzoekende partij door het aanhalen van dergelijke argumenten, de pertinente vaststellingen uit de bestreden beslissingen en de beschikking niet ontkracht, noch weerlegt. Daarnaast wijst de Raad op de grond in de beschikking omtrent de beschuldiging van medeplichtigheid aan rebellenactiviteiten waar als volgt wordt gesteld: *"3.2. Wat betreft de motieven die ze naar aanleiding van hun vorige asielaanvragen hebben uiteengezet, namelijk dat verzoeker door K. werd beschuldigd van medeplichtigheid aan rebellenactiviteiten, dient er op te worden gewezen dat deze problemen door deze Raad reeds ongeloofwaardig werden geacht in bovenvermelde arresten. Verzoekers halen naar aanleiding van hun huidige asielaanvraag louter bijkomende verklaringen aan die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd waardoor geen afbreuk wordt gedaan aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid."*

In de mate verzoekende partij poneert dat zij zeer weinig verteld aan haar echtgenotes, om hen te beschermen, en als ze niets weten er niets kan verklapt worden, en dat voor zover haar echtgenotes iets wisten het via via was, merkt de Raad op dat indien verzoekende partij en diens echtgenotes werkelijk een ernstige vrees voor vervolging koesterden, kon worden verwacht dat zij het in het kader van hun asielaanvragen elkaar zouden hebben geïnformeerd over de cruciale elementen in hun asielrelaas. Daarenboven indien eerste verzoekende partij haar echtgenotes wenste te beschermen, kan worden aangenomen dat zij dit onmiddellijk of zo snel mogelijk zou hebben gemeld aan de asielinstanties..

Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissingen in verband met de tegenstrijdige verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenotes dat: *"(...) Uw verklaringen in beroep onder andere dat de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw toenmalige vrouw K.(...) te wijten waren aan de emotionele toestand van uw echtgenote, werden door de RVV niet aanvaard (Arrest nr. 34 903 van 27 november 2009 in de zaak RVV (...)).*

(...) In beroep verklaarde u dan weer dat de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw ex-vrouw K.(...) te wijten waren aan jullie slechte relatie. U verklaarde dat K.(...) met opzet foute verklaringen had afgelegd. De RVV zag echter niet in waarom uw toenmalige echtgenote bewust leugenachtige verklaringen zou afleggen over een kernelement van uw asielrelaas, aangezien het resultaat van haar eigen asielaanvraag hierdoor ernstig werd gehypothekeerd (Arrest nr. 53 789 van 23 december 2010 in de zaak RVV (...)).

(...) Uw huidige echtgenote, Z.(...) B.(...), had bij haar eigen eerste asielaanvraag zelf ook verklaringen afgelegd die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op de helling zetten. Zij beweerde immers dat u haar had verteld dat u problemen had gekregen met de autoriteiten nadat u voedselpakketten zou hebben doorgegeven en dat u meerdere keren was gearresteerd. Deze verklaringen zijn uiteraard niet in overeenstemming te brengen met uw bewering dat u enkel op 18 april 2008 was gearresteerd en dat dit was omdat u in uw taxi drie rebellen had vervoerd (CGVS beslissing Z.(...) 1e AA). Dat u nu beweert dat uw echtgenote Z.(...) niet goed bij haar hoofd is (CGVS 4e AA p.15), is geenszins afdoende om de tegenstrijdigheid die reeds bij jullie vorige asielaanvraag werd vastgesteld teniet te doen. Bovendien is uw verklaring dat Z.(...) niet goed bij haar hoofd is louter een blote bewering die u op geen enkele

objectieve manier, met een voldoende gestaafd medisch-psychologisch attest bijvoorbeeld waaruit zou blijken dat uw vrouw Z.(...) niet in staat zou zijn om eenduidige verklaringen af te leggen, weet te staven.

Bij onderhavige vierde asielaanvraag blijft u volharden in uw bewering dat u op 18 april 2008 door Kadyrovtsi werd gearresteerd omdat u drie rebellen vervoerde, en verklaart u dat er inmiddels een strafonderzoek tegen u is gestart (CGVS 4e AA K.(...) p.5). Daarnaast houdt u vast aan uw eerdere verklaringen dat uw ex-vrouw K.(...) bewust leugenachtige verklaringen heeft afgelegd om u een hak te zetten (CGVS 4e AA K.(...) p.5). Het gegeven echter dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde geloofwaardigheid. Dat u daarenboven blijft volharden in verklaringen die door het CGVS meermaals als ongeloofwaardig werden beschouwd en waarvan de beoordeling steeds door de RvV werd gevolgd tast ook uw algemene geloofwaardigheid ernstig aan. Bovendien werden nog bijkomende tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw huidige verklaringen en uw opeenvolgende verklaringen gedurende de verschillende gehoren die u hebt doorlopen." Verzoekende partijen werpen geen ander licht op deze vaststellingen uit de bestreden beslissingen.

Betreffende verzoekende partijen hun betoog dat niet altijd originelen van de stukken kunnen bekomen worden, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt gesteld: "3.4. Verzoekers merken op dat de commissaris-generaal van ieder document zou moeten bewijzen dat het om een vals stuk zou gaan. Zo gaan verzoekers er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie uit het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat in hun land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en eender welk document eenvoudig tegen betaling verkregen kan worden, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoekers neergelegde documenten."

*Verzoekende partijen verwijzen in hun aanvullende nota naar een vertaling van de "spraak" van de heer Alaudinov Apti en een vertaling van de "spraak" van de heer Kadyrov. De door verzoekende partijen bijgebrachte informatie vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van eerste verzoekende partij. Bijgevolg volstaat dit niet om aan te tonen dat de verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hun betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven hier in gebreke.*

Eerste verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het verduidelijken van haar privé-leven en de algemene opmerkingen dat er veel vluchtelingen zijn uit Atchkhoy-Martani, dat haar vorige asielaanvragen en beslissingen buiten beschouwing moeten gelaten worden, dat ook in België processtukken niet in origineel worden bekomen, dat zij met haar gezin in Dinant woont, dat zij bang is voor andere Tsjetsjenen en dat zij een risico heeft genomen om nu de waarheid te vertellen, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 5 oktober 2016 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen. Bijgevolg tonen verzoekende partijen niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS